

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 47. De Consideratione Liber secundus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

tunatæ Expeditionis explicat. Non negat, S. Bernardum Bellum Sacrum prædicantem Spiritu Dei actum fuisse, quamvis hic Scriptor in aliis locis S. Abbati non parum infensus videatur.

Sæcul. XII.

A.C. 1150.

Frid. lib. I.

c. 60.

§. XLVII.

De Consideratione Liber secundus.

Itaque S. Abbas secundum librum de Consideratione, sua Apologia, exorditur. Excusat, quod tam diu hanc Scriptionem inchoatam dimiserit, cum funesto Sacræ expeditionis exitu usque adeo fuisset animo turbatus, ut non modo scribendi tædium, sed etiam mortis desiderium subiisset. *Dicimur bona promississe, quorum loco, inquit, secuta essent pessima. Quasi vero temere opus istud aut leviter aggressi essemus, tua jussa, imo te jubente Dei mandata exsecuti sumus.* Exemplum deinde Moysis affert, qui pollicitus esset Israelitis, eos in meliorem terram ducere, nec tamen eos introduxisset, quamvis egisset secundum Dei mandatum miraculis confirmatum. Tumque affirmat, Crucigeros Judæis nec minus incredulos nec minus rebelles extitisse. In rem suam commemorat bellum ab universis tribubus Israelitarum contra Benjamitas gestum; aggressores quamvis potiore causa & non sine nutu Dei præliarentur, bis a sceleratis fuisse

Jud. 20.

Sæcul. XII.

A.C. 1150.

fuisse cæsos, sed tandem cum animum non despondissent, tertio conflictu victoriam fuisse consecutos. Deinde subdit: *Sed dicunt forsitan aliqui, unde scimus quod a Domino sermo egressus sit? quæ signa tu facis, ut credamus tibi? Non est quod ad ista ipse respondeam, parcendum verecundiæ meæ. Responde tu, Sanctissime Pater, pro me & pro te ipso, narra, quæ audivisti & vidisti, aut certe responde, quod tibi inspiraverit Deus. Hæc pauca vice Apologiæ dicta sint; optima vero cuique excusatio est testimonium suæ conscientiæ. Mibi pro minimo est, ut ab illis judicer, qui dicunt bonum malum, & malum bonum. Et si alterutrum fieri necesse est, murmur hominum in nos quam in Deum peccare malumus. Non quæro gloriam meam; libens excipio venenata spicula blasphemorum, ut non ad ipsum perveniant.*

6.2. Tum S. Bernardus, ad Institutum, quod sibi proposuerat rediens, Considerationem definit, quod sit *intensa ad investigandum cogitatio*, ut illam distinguat a contemplatione, quæ in veritatem jam prius cognitam tendit.

6.3. Considerationis materiam dividit in partes quatuor, aitque: *Existimo, quatuor tibi consideranda esse, primo te ipsum, tum quæ sub te, quæ circa te, quæ supra te sunt.* In parte prima fufius de officiis Prælati

Pralati agit, quæ in eo consistunt, ut ^{Sæcul. XII,} evellat & destruat, ædificet & plantet, ^{A.C. 1150.} quod sibi dictum Propheta audivit. ^{Jerem. I. 10.} *Nihil hic factum sonat, inquit, sed laborem indicat. Ministerium nobis imponitur, non datur Dominatus (*). Non major es ullo Propbetarum. In eminenti Cathedra positus es, quasi in specula, ut inde prospectes omnia. Nec otioso tibi esse licet, quem sedula urget sollicitudo omnium Ecclesiarum. Nam quid tibi aliud dimisit S. Apostolus? quod habeo, inquit, hoc tibi do, quid illud? nec aurum est, nec argentum, cum ipse dicat: argentum & aurum non est mihi. Si vero argentum habere tibi contingat, Sanctissime Pater! non ab Apostolis babes, sed alio quocunque titulo, quo ita utaris, quasi non utaris*

(*) Ex hujusmodi SS. Patrum effatis discimus veram Ideam & Definitionem Regiminis & Potestatis Ecclesiæ, a Jesu Christo institutæ. Ceterum æterna memoria digna sunt S. Bernardi verba, ad Eugenium Papam directæ: *Noveris lata terræ, alta Cæli, profunda maris; si te nescieris, eris similis ædificanti sine fundamento, ruinam non structuram facies. Quidquid extruxeris extra te, erit instar congesti pulveris ventis obnoxium. Non ergo Sapiens, qui sibi non est. Sapiens sibi sapiens erit; & bibit de fonte putei sui primus ipse. At te proinde incipiat tua consideratio . . . tu primus tibi, tu ultimus. cap. 3. de consideratione.*

Hist. Ecclesiast. Tom. XVII. M

Sæcul. XII. *utavis. Si ergo gloriari volueris, cum*
 A.C. 1150. *S. Paulo in laboribus & ærumnis gloriare.*
 2. Cor. II. *Domabis lupos, sed ovibus non dominabe-*
 23. *ris. Nobilitas tua sit in morum inno-*
centia, in Fidei constantia, in Humili-
tatis virtute, quæ omnium Præfulum
præcipuum decus est & ornamentum.

Et inferius: *Monstruosa res est gra-*
vus summus, & animus infimus, Sedes
 c. 7. *prima, & vita ima, vultus gravis &*
actus levis, ingens auctoritas & nulla
constantia. Non tu de illis es, qui digni-
tates virtutes putant, nam tibi ante ex-
perta virtus quam Dignitas fuit.

c. 8. *Deinde Dignitatem Papæ, S. Petri Suc-*
cessoris, extollit S. Bernardus, supra Epi-
scopos, quod sit Pastor non solum ovium,
sed etiam Pastorum cum plenitudine
Potestatis, quod sit Vicarius Jesu Christi,
non uni genti sed omnibus præfectus.

Nihilominus S. Bernardus in alio loco
 Opusc. II. *Episcopos quoque Jesu Christi Vicarios*
 c. 9. n. 36. *appellat, quia potestatem suam, licet*
subordinatam immediate a Jesu Christo
habent. Tum Eugenium Papam exhor-
 XI. *Confid.* *tatur, ut consideret, melior pejorve*
 c. II. *factus sit, ex quo Pontificatum conse-*
cutus est. An patientior sit, an lenior,
an humilior, an magis affabilis, an for-
tior, an seriis rebus intentus, an fiden-
tior, quam oportet? quo zelo sit, qua
indulgentia, qua discretione, ne in alter-

utro

utro excedat. An æquo animo ferat prospera & adversa. An non, dum otio fruitur, Sæcularibus nugis indulgeat, *nugæ enim, ait, inter Sæculares nugæ sunt; in ore Sacerdotis blasphemia. Fæde, Sanctissime Pater, ad cacbinnos moveris, fædius moves.* Mox addit: *De avaritia non est quod tuum fatigem intuitum, cum pecuniam haud pluris quam paleam facere dicaris, sed cave, ne unam personam ex sinistro affectu alteri præponas, cave, tibi a nimia credulitate, cujus callidissimæ vulpeculæ magnorum neminem comperi satis repulisse versutias.* Hic est secundæ Libri de Consideratione sensus.

§. XLVIII.

Petrus Cluniacensis Romæ.

Sub idem tempus Petro Abbati Cluniacensi post reditum ex urbe Roma, & postquam menses quinque abfuisset a suis, S. Bernardus epistolam scripsit humanissimam, cui tamen Abbas Cluniacensis tam cito ac voluisset respondere non potuit, quod reduci ingens negotiorum moles objecta fuerit, nam ubi in Monasterium suum pervenit, habuit ibi expectantes se Legatos ex Italia, Germania, Hispania, Anglia, Francia, id est ex monasteriis sui Ordinis Monasterio Cluniacensi subditis, unde negotia ipso absente collecta expedienda fuerunt.

M 2

In

Sæcul. XII.
A. C. 1150.

c. 12.

c. 13.

c. 14.

6. ep. 47.